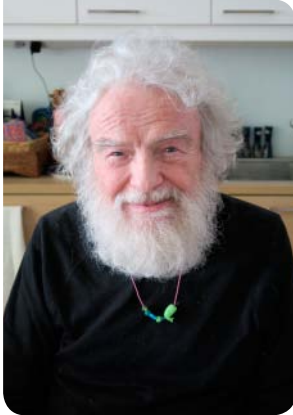

Kimmo K.
Mustakallio
7.7.1931–15.8.2016

MATTI HANNUKSELA
emeritusprofessori
Oulun yliopisto
johtajaylilääkäri, eläkkeellä
EKSHP

JAAKKO KARVONEN
professori, johtajaylilääkäri,
eläkkeellä
HYKS

Kirjoittajat ovat Kimmo
Mustakallion oppilaita, kollegoita
ja ystäviä vuosikymmenien takaa

Kimmo Mustakallio syntyi Helsingissä perheen neljäntenä lapsena, hartaasti odotettuna kuopuksena 7.7.1931 ja kuoli 15.8.2016. Hän kävi koulunsa Norssissa, valmistui lääkäriksi 1956, iho- ja sukupuolitautilien erikoislääkäriksi 1965 ja väitteli seuraavana vuonna. Hän toimi Helsingin yliopiston iho- ja sukupuolitautilien klinikalla 40 vuoden ajan, siitä viimeiset 26 vuotta, vuodet 1968–1994, professorina.

Hänen laaja tieteellinen tuotantonsa käsitteli muun muassa kudostutkimusta, farmakologiaa ja immunologiaa. Hän toimi *Annals of Clinical Research* -lehden päätoimittajana vuosina 1969–1975. Suomalaisen Tiedeakatemian jäsen hän oli vuodesta 1973. Kimmo Mustakallio oli arvostetun ihotutkimusyhdistyksen European Society for Dermatological Research perustajajäsen ja myöhemmin yksi sen harvoista kunniajäsenistä. Hän oli myös Duodecimin, Suomen Ihotautilääkäriyhdistyksen, Suomen allergologi- ja immunologiyhdistyksen sekä Puolan, Israelin, Tanskan ja Saksan ihotautilääkäriyhdistysten kunniajäsen.

Esimiehenä ja opettajana Kimmo Mustakallio oli innostava ja kannustava. Kun häneltä meni kysymään tutkimusaihetta, hän pani silmänsä kiinni ja kaavaili minuutissa tutkimusaiheen, työn tavoitteet ja aikataulun. Oppilas hämmäntyi, sillä useimmiten aihe oli sellainen, jonka toteuttamiseen meni vuosia. Kongressimatkoille hän valmistautui huolella, ei pelkästään niiden tieteelliseen puoleen vaan myös sosiaalisten suhteiden hoitamiseen ja kulttuurikohteisiin tutustumiseen.

Lääkärimatrikkeliin Mustakallio ilmoitti harrastuksikseen silmän, korvan ja suun nautinnot. Marita-vaimon myötä teatteri oli harrastusten keskiössä. Perheen taulukokoelma on kunnioitettavan laaja. Kimmo Musta-

kallio harrasti itsekin akvarellimaalausta ja runojen, lähinnä haikujen ja tankojen kirjoittamista. Klassisessa musiikissa Mozart oli lähinnä hänen sydäntään.

Jäätyään leskeksi 2009 ja selvittyään syvimmästä surusta löytyi lohdutukseksi inspiroiva ympäristö pieneltä kreikkalaiselta autottomalta saarelta, jossa oli neljä kirkkoa, viisi tavernaa ja parikymmentä asukasta sekä miehiä ja vanhuksia arvostava kulttuuri. Siellä hän saattoi innostua lausumaan lukutaidottomille, tutuksi tulleille saarelaisille homeerisia runoja antiikin kreikan kielellä. Perheen ainoa lapsi, CP-vammaisen Sami, valmistui papiksi. Isä arvosti hänen saarnojansa, joita hän kävi ahkerasti kuuntelemassa.

Ruumiin kulttuuri ei kuulunut Kimmo Mustakallion vahvoihin puoliin. 1970-luvun alussa eräs apulaislääkäri sai houkutelluksi hänet kuntosalille. Parin käyntikerran jälkeen hän kuitenkin totesi, että hänelle puntin nostoksi riittää housunpuintien nostelu.

Tiedemies piili professorin ihon alla myös vapaa-aikana. Kun perheelle rakennettiin loma-asuntoa Nastolaan 45 vuotta sitten – pieteetillä vanhasta hirrestä – saunarakennus valmistui ensin. Kun tuli aika ottaa ensi lölyt, Kimmo Mustakallio oli valinnut vihki-vedeksi puhtaan tuotteen, Koskenkorvan viinan. Isäntä oli miettinyt vaihtoehdot valmiiksi. Kun kossua heitettäisiin kuumille kiville, se joko a) höyrystyisi veden tapaan, b) leimahtaisi mahtavaan liekkiin tai c) Aito-kiuas räjähtäisi. Vaihtoehto a osoittautui oikeaksi. Siitä seurasi saunojille pikahumala, joka hävisi saman tien. Pikakrapulaa ei tullut.

Kimmo Mustakallio sairastui joulukuussa 2015. Kunto heikkeni tasaisesti, ja hän kuoli rauhallisesti kotonaan läheisten läsnä ollessa. Suremaan jäivät poika Sami sekä sisarten lapset perheineen sekä laaja ystävien ja kollegoiden piiri.